

[Finansministeren.]

Jeg vil gerne spørge den ærede Ordfører, hvorledes han vil fortolke samme Lovs § 1, sidste Stykke, hvori der staar:

„Finansministeren fastsætter i øvrigt efter Indstilling af Over-Skyldraadet de nærmere Regler for Udfindelsen af Værdien.“

Hvis der nu i Over-Skyldraadet er Uenighed om dette Spørgsmaal, maa vel baade Flertal og Mindretal indsende Indstilling til Ministeren, og saa vil jeg spørge den ærede Ordfører: Skal Flertallets Indstilling saa følges, eller er Ministeren berettiget til at tage Mindretallets Indstilling eller til at foretage en helt anden Afgørelse, en Afgørelse imod Indstillingen fra Over-Skyldraadet?

Naar der i § 10 staar, at Udnævnelse sker paa Grundlag af Amsraadets Indstilling, maa det forstås saaledes, at Amsraadet stiller sin Viden og Kundskab til Raadighed for Ministeren, og derefter foretager Ministeren saa Udnævnelser. Det er efter min Mening den rigtige Opfattelse af § 10, men den er aldrig blevet praktiseret saaledes i Ministeriet. Man er aldrig gaaet uden om Indstillinger fra de paagældende Amsraad, man har valgt en af de indstillede.

Jeg spørger den ærede Ordfører: Hvis nu Amsraadet kun indstiller een Mand, er Ministeren saa pligtig til at tage denne ene? Der staar i Loven ikke et Ord om, hvor mange der skal indstilles. Ministeren kan maaske nægte at tage denne ene og sende Sagen tilbage til Amsraadet, men hvis Amsraadet derefter fastholder sin Indstilling af den ene Mand, hvad skal Ministeren saa gøre? Naar der i Vejle og Aalborg Amter er Utilfredshed med den trufne Afgørelse, maa det jo være ud fra den Opfattelse, at Amsraadet er Flertallet. Nu hører jeg nok den ærede Ordfører sige, at naar der er et saa overlegent Flertal...., ja, men i det Tilfælde, at dette Flertal ikke var saa overlegent, vilde det saa være berettiget af Ministeren at tage en af Mindretallet indstillet? Jeg kan ikke være enig med Amsraadene i, at Amsraadet er kun Flertallet, efter min Mening tilhører ethvert Medlem, der findes i Amsraadet, Amsraadet. De enkelte Medlemmers Stilling er ligeberettiget, enten de tilhører et Flertal eller et Mindretal. At de to Amsraad og den ærede Ordfører har en anden Opfattelse, bliver en Sag for sig, det kan ikke ændre min Opfattelse. Hvis det havde været Meningen, at Ministeren var absolut bundet til at følge Flertallet, maatte det have været

præciseret i Loven, hvor mange der skulde indstilles, og hvorledes man havde at forholde sig, hvis der ikke forelaa et Flertal.

Jeg spørger den ærede Ordfører: Hvorledes skal Ministeren efter hans Opfattelse stille sig, hvis der i et Amsraad bestaaende af 13 Medlemmer foreligger 3 Indstillinger, een fra 5 Medlemmer og to andre stammende fra to 4-Mands Grupper, der har stemt paa hver sin Mand? Saa er der ikke noget Flertal i Amsraadet, der foreligger 3 Mindretalsindstillinger, og Ministeren skal altsaa efter Ordførerens Opfattelse ikke kunne udnævne nogen efter disse; men Flertal er der ikke. Og hvis Amsraadet paa ny ikke kan enes eller skabe et Flertal, kan der ikke udnævnes nogen Vurderingsformand — hvis da ikke Ministeren har Ret til at gøre det. Det er det, som er sket her, kun at der her forelaa en Flertals- og en Mindretalsindstilling. Man siger i den Forespørgsel, her er stillet, at det er mangeaarig Praksis, at Flertallets Indstilling er fulgt. Det er ganske urigtigt. Jeg kan nævne en Række Tilfælde, hvor Ministeriet har udnævnt en af et Mindretal udpeget Repræsentant. Der er altsaa ikke noget nyt, det er ikke nogen ny Praksis, det nye er dette, at to Amsraad protesterer, og at man herinde mener at burde troppe op Side om Side med de to Amsraad.

Naar man saa spørger mig, hvorfor jeg ikke fulgte Flertalsindstillingerne de to Steder, vil jeg dertil sige, at Finansministeren maa være interesseret i en alsidig S sammensætning af Skyldraadene. Skyldraadene bestaar som bekendt af samtlige Vurderingsformænd i Amtet; disse Vurderingsformænd udgør Skyldraadet for den nævnte Kreds og træder i en Række Tilfælde sammen for at forhandle om Sagerne. Vurderingerne i Skyldraadskredsen omfatter ikke alene Landkommuner, men i mange Tilfælde ogsaa Bykommuner og i endnu flere Tilfælde en Række Kommuner med bymæssig Bebyggelse, saaledes at Staten maa være i allerhøjeste Grad interesseret i, at Skyldraadet har en alsidig S sammensætning, thi naar man har denne Lov om kommunal Beskatning, gælder det dog om, at de Vurderinger, der foretages, bliver saa nøjagtige som muligt, og med al Respekt for de Folk, der har været indstillet og er udnævnt de forskellige Steder, kan man ikke forlange, at de skal have Kendskab til alle Forhold; en mere alsidig S sammensætning vil uden Tvivl være af Betydning, hvis man har til Formaal at fremme en Vurdering, hvor Værdien bliver saa nøjagtigt fastsat, som det er muligt, og